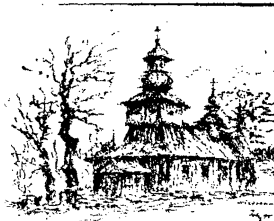

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrznio 14.01. 2001 Nr 2 (258)

WIERZĘ !

W BOGA OJCA

II. Bóg żywy

Mojżesz ... rzekł Bogu: „Oto pójde do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mnie do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?” Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM KTÓRY JESTEM”. I dodał: „ Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was..., To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia”.

W JEZUSA CHRYSTUSA SYNA BOŻEGO JEDNORODZONEGO

Jezus

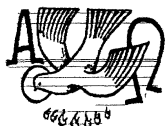
W historii zbawienia Bóg nie zadowolili się wyzwoleniem Izraela „z domu niewoli”, wyprowadzając go z Egiptu. Zbawia go jeszcze od jego grzechu. Ponieważ grzech jest zawsze obrazą wyrządzoną Bogu, jedynie On może go zgładzić. Dlatego Izrael, uświadamiając sobie coraz bardziej powszechność grzechu, nie będzie mógł już szukać zbawienia inaczej, jak tylko wzywając imienia Boga Odkupiciela.

W DUCHA ŚWIĘTEGO

II. Imię, określenia i symbole Ducha

Imię własne Ducha Świętego

„Duch Święty” jest imieniem własnym Tego, którego wielbimy i któremu oddajemy chwałę wraz z Ojcem i Synem. Kościół otrzymał Go od Pana i wyznaje Go w czasie chrztu swoich nowych dzieci.

Pojęcie „Duch” jest tłumaczeniem hebrajskiego słowa *Ruah*, które przede wszystkim oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. Jezus posługuje się obrazem wiatru, aby zasugerować Nikodemowi transcendentną nowość Tego, który jest w sposób osobowy Tchnieniem Boga, Duchem Bożym. Z drugiej strony, Duch i Święty to przymioty Boże wspólne Trzem Osobom Boskim. Łącząc jednak te dwa pojęcia, Pismo święte, liturgia i język teologiczny określają niewymowną Osobę Ducha Świętego, unikając możliwej dwuznaczności z innym sposobem posługiwania się pojęciami „duch” i „święty”.

Zawierzmy Maryi

Rozważania o Matce Boga i Matce ludzi

BŁOGOSŁWIONA, KTÓRA UWIERZYŁA

Pierwsze błogosławieństwo wypowiedziane w Ewangelii dotyczy Matki Jezusa. Napelniona Duchem Świętym Elżbieta zwraca się do Niej w słowach: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane ci od Pana” (45). Wiara jawi się jako odpowiedź Dziewicy Maryi na dany od Boga dar „pełni łaski”. Podkreśla to Jan Paweł II w *Redemptoris Mater*. „Pełnia łaski przy zwiastowaniu anielskim oznacza dar Boga samego; wiara Maryi, którą głosi Elżbieta przy nawiedzeniu, wskazuje na to, jak Dziewica nazaretańska odpowiedziała na ten dar” (RM 12). Nie była to jedynie odpowiedź zwiastowania. Maryja była niewiastą otwartą przez całe życie na Boga i Jego plany, ciągle „szła na-przód w pielgrzymce wiary i utrzymała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do krzyża” (KK 58).

Błogosławiona jest Maryja, że uwierzyła, zarówno w Nazarecie jak i na Kalwarii, iż „dla Boga nie ma nic niemożliwego” (Łk 1, 37). Błogosławiona jest, gdyż rozwiązała przez wiarę to, co wiązała przez niewierność Ewa (Św. Ireneusz). Wiara ta jest tak istotna, że stanowi „jakby klucz” do prawdy o Maryi.

Wiara Maryi nie należy do przeszłości. Jakkolwiek zakończyło się ziemskie „pielgrzymowanie wiary” Matki Jezusa, to jednak Jej wiara trwa niejako stale w sercu Kościoła. „Ta, która uwierzyła” stanowi wzór i pomoc w naszej pielgrzymce wiary. Zaczęło się to już w Kanie Galilejskiej. Przygotowany tam i wyjednany niejako przez Matkę „pierwszy znak” Jej Syna stał się źródłem wiary uczniów. Ta, która uwierzyła wcześniej, zanim jeszcze Jezus uczynił swój „pierwszy znak”, po-

mogła swoim macierzyńskim wstawieniem, by ludzkie serca otwały się w wierze na przyjęcie Odkupiciela. Misterium Kany Galilejskiej trwa. Matka Odkupiciela pomaga nam ciągle otwierać serca dla Bożego Syna, pomaga nam budować bramę wiary, przez którą będziemy wprowadzać Chrystusa w nasze codzienne życie.

Ty, o Maryjo, natychmiast dałaś wiarę temu wszystkiemu, co zwiastował Ci Boży posłaniec. A nawet tak żywą była Twoja wiara w chwili Zwiastowania, że sam Bóg chciał dać jej pochwałę. Przez usta Elżbiety Duch Święty oznajmił: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana” (Łk 1, 45).Przeciwnie, kto wierzy w miłość Bożą, potrafi znieść bolesny ciężar codziennego życia. Ma pewność, że nawet mimo wielu trudności jego życie będzie zawsze piękne, ponieważ jest dziełem nieskończonej dobroci, i wierzy, że ludzki los jest mądrze kierowany ręką wszechmogącego Ojca. Choć pojawią się sytuacje bolesne, w których trudno mu będzie dostrzec ową Bożą dłoń, jednak zawsze będzie ufać, że dobroć Boża przyjdzie mu z pomocą. Wiara w miłość Boga do stworzeń podtrzymuje jego zapał i entuzjizm.

Przekaż nam, Maryjo, głęboką wiarę, godną wielkiej miłości Boga. Oddal od naszych serc wątpliwości i podejrzliwość. Spraw, abyśmy uwierzyli w piękno życia takiego, jakie z królewską hojnością ofiaruje nam Pan! Jean Galot SJ

Dziś tj. 14. 01. 2001 r

- ☐ Dziś o godz. 15.00 Nabożeństwo różańcowe i zmiana tajemnic różańcowych.
- ☐ W poniedziałek, wtorek i środę Msza św. o 7.15 a po południu

wizyta duszpasterska, w poniedziałek na Sośninie od godz. 10.00 jeśli będzie można dojechać samochodem. Także i dziś wizyta duszpasterska od godz. 16.00 – Guzikówka i Szkoła. ☐ Od czwartku Msze św. o godz. 16.30. ☐ We czwartek o godz. 19.00 spotkanie Grupy Modlitewno – Biblijnej. ☐ W piątek o godz. 20.15 „Kurs Przedmałżeński”, zapraszam Młodzież. ☐ Od czwartku (18.01) rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. ☐ W przyszłą niedzielę przyjeżdża do naszej parafii dyrektor radia „Fara” z Krosna, wygłosi kazania i zbierze składkę na potrzeby radia „Fara”. Czyny to z polecenia Ks. Abpa Józefa Michalika Metropolity Przemyskiego.

III Jak celebrować się sakrament chrztu Wtajemniczenie chrześcijańskie.

Gdy ktoś chciał stać się chrześcijaninem, musiał – od czasów apostołów – przejść

pewną drogę i wtajemniczenie złożone z wielu etapów. Można tę drogę przejść szybciej lub wolniej. Zawsze powinna ona zawierać kilka istotnych elementów: głoszenie słowa, przyjęcie Ewangelii, które pociąga za sobą nawrócenie, wyznanie wiary, chrzest, wywołanie Ducha Świętego, dostęp do Komunii Eucharystycznej.

W tym tygodniu za łaskę chrztu św. dziękują: 15.01 Karol Baniak, Witold Kozubal, Kamil Szuba; 16.01 Emilia Malinowska; 17.01 Sławomir Godek; 18.01 Michalina Kusiak, Marcin Przybyła; 19.01 Pac Stanisław; 20.01 Zofia Kucharska; 21. Paulina Uliasz, Danuta Wójtowicz

Małżeństwo w Panu.

Na początku swojej publicznej działalności Jezus dokonuje pierwszego znaku – na prośbę swojej Matki – podczas uczytu weselnej. Kościół nadaje wielkie znaczenie obecności Jezusa na godach w Kanie. Widzi w tym potwierdzenie, że małżeństwo jest czymś dobrym, oraz zapowiedź, że od tej pory będzie ono skutecznym znakiem obecności Chrystusa.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego zawarcia: 17.01 Danuta i Zbigniew Piotrowski; 18.01 Maria i Stanisław Kozubal; 21.01 Grażyna i Zygmunt Nowak. **25 - lecie w tym roku obchodzą:** 24.07 Krystyna i Janusz Wójtowicz; 31.07 Teresa i Zygmunt Stadnicki; 20.11 Maria i Jacek Bieniek

„Wierzę w ciała zmartwychwstanie” Wiara w zmartwychwstanie zmarłych była od początku istotnym elementem wiary chrześcijańskiej. „Zmartwychwstanie umarłych jest ufnością chrześcijan; ta wiara nas ożywia”. **W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych zmar-**

łych: 15.01 + Władysław Wyszowski; 16.01 + Władysław Wójtowicz; 17.01 + Maria Kochańska, Jacek Kręzałek; 18.01 Aniela Ukleja; 20.01 + Maria Guzik; 21.01 + Jozafat Biały. **Wieczny odpoczywanie racz jej dać Panie**

Msze św. 1. pon. 15.01. +Emilia Róg 2. wt. 16.01.+ Emilia Róg ; 3. śr. 17.01. +Jacek Kręzałek. 4. czw. 18.015. piąt. 19.01 ; 6. sob. 20.01 + Maria i Tadeusz Guzik 7. n. 21.01 + z r. Czapków i Kozubali

W kościele sprząтали ! Eleonora Wierdak, Zdzisława Sisińska, Edward Szwałb **Bóg zapłać !**

14 stycznia 2001

II Niedziela Zwykła

A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego; nie mają już wi-

na.....

*A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się na-
w. n piją, wówczas gor-
rsze. Ty zachowałeś
dobre wino aż do tej pory.*

Gdy Jezus przemienił wodę w wi-

no. radowali się wszyscy goście weselni. Gdy Bóg dzisiaj przemienia chleb i wino, chrześcijanie przyjmują tę wieść nabożnie. Gdy Jezus chce przemienić ludzi, często natrafia na uporczywe złe nastawienie. Fakt, że Jezus uczynił swój pierwszy cud właśnie na weselu, dowodzi, że Jego droga jest drogą radośną.

SZKOŁA PARAFIALNA

O początkach działalności szkoły parafialnej w Wietrznie z powodu braku wiadomości źródłowych nic pewnego nie da się powiedzieć. Wizytacja radziwiłłowska / koniec XVI w/ stwierdziła brak działalności szkoły parafialnej w Wietrznie, gdyż rozpadł się stary budynek. Wnioskować można z tego, że funkcjonowała niegdyś normalnie, a tylko przejściowo zawieszono zajęcia w tej szkole. Kolejna wizytacja z 1602 roku stwierdziła już wznowienie działalności szkoły parafialnej. Zapewne podobnie jak w innych szkołach parafialnych uczono w niej przede wszystkim sztuki pisania, śpiewu kościelnego, być może gramatyki łacińskiej i nieco rachunków. Najwyższą władzę w sensie formalnym sprawował biskup. W szkołach nauczali wówczas przeważnie organisci, których opłacali miejscowi proboszcze oraz parafianie. Z chwilą zajęcia południowej części Polski przez Austrię sytuacja szkolnictwa parafialnego nie zmieniła się w sposób radykalny.

Sprawę nadzoru nad szkołami ludowymi głównymi i trywialnymi regulował dekret z 6 maja 1816 roku, który przekazywał opiekę i kontrolę nad nimi w ręce konsystorzy, z których ramienia w charakterze inspektorów działała wówczas szkoła regulowana parafialna. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XIX w. rozpoczęto na wsi krośnieńskiej szeroką akcję krzewieniakultury i oświaty poprzez m.in. budowanie i otwieranie nowych szkół wiejskich. W Wietrznie wówczas działała szkoła ludowa, która posiadała własny budynek. Gmina Wietrznno wybudowała w roku 1893 na innym gruncie szkolnym, z wielkim nakładem nowy budynek szkolny murowany cynkową blachą kryty. Poprzedni budynek drewniany zwany starą szkołą, po kompletnym odrestaurowaniu przeznaczony został na plebanie. Ilość dzieci szkolnych w roku 1911/12:

I -	15	chłopców	10	dziewcząt
II -	19	"	7	"
III -	17	"	15	"
IV -	8	"	15	"
	59	"	47	"

Naukę dopełniająca pobierało 12 chłopców i 24 dziewczęta.⁷

W Wietrznie istniała przeniesiona z Ropianki w 1888 r. Praktyczna Szkoła Wiercenia Kanadyjskiego. Była to pierwsza w naszym górnictwie naftowym /a prawdopodobnie i w Europie/ zawodowa szkoła wiertnicza.

Organizatorem i kierownikiem tej szkoły był inżynier górniczy Zenon Suszycki. Na skutek trudności finansowych szkołę tę przeniesiono w 1896 roku do Borysławia, gdzie połączono ją z istniejącą tam od 1888 r. Szkołą Górniczą. Okolice Bóbrki, Wietrzna dostarczały największej robotników naftowych, a zwłaszcza poszukiwanych w całym kraju wiertaczy.

Przypisy:

6. D. Quirini-Popławska, Studia nad szkolnictwem krośnieńskim. Kraków 1972. s. 313 - 331.
7. Kronika Parafialna s. 37
8. Praktyczna Szkoła Wiercenia Kanadyjskiego „Górnik” nr 7-8. 18-19. Gorlice 1885